

RECORDANT...

per DANIEL SANAHUJA i CAPELLA

FERRAN GAUSENTE I VALLS

FERRAN GAUSENTE i VALLS naixeren a Sabadell el dia 25 de maig del 1860. Encara jove ja se li despertà l'afeció als instruments de cordes puntejades i en les seves hores de descans, del treball a les filatures, es dedicava a l'estudi de la guitarra sota la direcció del professor Pau Marcel, el qual el considerava un dels seus millors alumnes.

Anys després, Ferran Gausente es dedicà a donar lliçons en el seu propi domicili i va organitzar, amb alguns dels seus alumnes més avantatjats, un conjunt compost de guitarres, bandúrries i acordió, cridant extraordinàriament la curiositat en aquell temps.

Davant l'èxit obtingut, l'any 1897 va fundar un "Centre Musical", instal·lant-se a la casa número 5 de la Travessia de l'Església, on s'hi celebraren selectes vetllades musicals.

Ocupant-se d'un d'aquests concerts, Enric Diumaró Grané, publicà a la Revista de Sabadell del 25 de desembre del 1898 el següent escrit: *"Sé de sobras, y me place consignarlo con orgullo, que Fernando Gausente con sus conocimientos musicales se propone, Dios y la Sociedad se lo premien, reunir en su casa a todos cuantos jóvenes rinden culto al ejercicio del divino arte, con el plausible objeto de restar elementos a los centros que viven de la crápula y del vicio y crean gérmenes nocivos a la familia y a la sociedad"*. Animat pels seus admiradors, Ferran Gausente, continuà la seva labor organitzant importants vetllades artístiques i destacant-se entre altres la que tingué lloc el dia 6 de gener del 1899 a càrrec dels sabadellencs Josep Masllovet i Joan Brujas, pianista i violinista respectivament, i el guitarrista Miquel Llobet que per primera vegada feia la seva presentació a la nostra ciutat. Tractant-se d'un enamorat de Francesc Tàrrega, no cal dir l'entusiasme que regnà per poder admirar tan excel·lent artista.

El dia 11 de març del 1900 se celebrà una altra manifestació artística d'alt relleu prenent-hi part la gran pianista Teresa Bartolomé i el guitarrista Miquel Llobet, i el dia 23 de juny, revetlla de Sant Joan, fou presentada la pianista Consol Mojados i per tercera vegada el famós guitarrista Miquel Llobet. En

aquest concert hi assistí el compositor Rvt. Miquel Ferrer que entusiasmat de les excel·lents qualitats de Miquel Llobet, l'invità per celebrar el dia següent en el seu propi domicili un concert íntim.

Un dels esdeveniments més destacats es produí quan Ferran Gausente presentà al públic sabadellenc, des del "Centre Musical", el seu gran amic en Francesc Tàrrega. La visita d'aquest gran personatge despertà un extraordinari interès entre els sabadellencs afeccionats a la bona música.

L'any 1901, els sabadellencs Joan Costajussà i Deu i Joan Duran i Vila fundaren per iniciativa de Ferran Gau-

Joan Cusidó i Creus, i Joan Bruguera i Ferrer, aquest darrer, autor del dibuix del quadre.

Ferran Gausente, fou un fervent enamorat de totes les manifestacions artístiques. Li agradava amb desmesura la música, però també admirava la pintura, la poesia i el teatre. En una ocasió, trobant-se a Sabadell l'actor professional Domènec Saret convalescent d'una malaltia que l'obligà a un descans absolut i essent assidu concurrent al "Centre Musical", tingué la pensada conjuntament amb els altres que formaven la "tertúlia", de construir un escenari en el saló d'actes. Aquesta iniciativa fou acollida amb un extraordinari

Centre Musical de D. Fernando Gausente

Llissons de Guitarra, Bandurria y Laud, en lo Centre Musical y a domicili
Taller especial pera reparacions y composturas de todas classes per dit
dilas que sian.

VENTA DE TOTA CLASSE D' INSTRUMENTS MUSICALS
Classes especials de solfeig, Piano, Armonium y Acordión.

Preus econòmichs; Classes a todas horas. -- Travessia Iglesia, 5

Publicat en el Boletín Musical del dia 5 d'octubre de l'any 1901

sente, el "BOLETIN MUSICAL" i el 1902 la "GACETA ARTISTICA", revista de música, literatura i teatre que dirigia en Joan Costajussà.

L'any 1902, el "Centre Musical" fou traslladat al carrer de Sant Quirze número 6, celebrant-se oficialment la inauguració el dia 13 de juliol, amb un concert a càrrec del guitarrista Pau Falomir. Com a recordança d'aquest festival, els amics i admiradors de Ferran Gausente li ofrenaren un valuós quadre de grans dimensions, format pels retrats de Francesc Tàrrega, coronat de flors, i situats al seu costat dret i esquerra respectivament, Ferran Gausente i Miquel Llobet. A la part superior s'hi destaca la figura de Pau Falomir i a la inferior la del mestre dels acordionistes senyor Martínez, acompanyat de les professores de piano Teresa Bartolomé i Consol Mojados, els senyors Joan Comas i Faura, Joan Costajussà i Deu,

entusiasme i al cap de poc temps s'inaugurà el "Teatre del Centre Musical". A les representacions hi assistia una nombrosa concurrència i encara que es tractava d'un teatre familiar, s'hi pogueren admirar una infinitat d'obres del teatre català. L'elenc artístic el formaven, a més de bones actrius de la capital, els senyors Domènec Saret, primer actor i director, Carles Blanes, Francesc Saló i Salas, Antoni Montsech i Gutés, Vicenç Alsina, Joan Duran i Vila, Vicenç Company, Josep Duran i Ramon Figuls. Apuntador: Joan Costajussà i Deu.

Completament restablert el senyor Saret, quan confiava poder prorrogar la seva estança a Sabadell, va ésser sol·licitat per un empresari de Barcelona per prendre part en unes pel·lícules en projecte i com que les condicions eren immillorables acceptà la proposició i marxà de Sabadell. Mancant la primera figura, anà decaient l'entusiasme i poc a

poc s'extinguí l'elenc artístic i alhora totes les activitats fins a desaparèixer el "Teatre del Centre Musical".

Les vetllades musicals no decaigueren un moment, molt al contrari, Ferran Gausente tingué possibilitats de disposar d'un local més a propòsit per desenrotllar les seves aspiracions i es traslladà al carrer Alt del Pedregar número 15 establint-hi el seu "Centre Musical", nom que encara es conserva en l'actual "Café-Bar Musical". En el nou local, gràcies a l'interès i entusiasme de Gausente s'hi pogueren admirar a més dels artistes ja anomenats, Manuel Cal-sina, notable violinista sabadellenc; Carme Pujol, tiple d'òpera; Lola Almirón, guitarrista argentina; Gaspar Cassadó, notable violoncel·lista; Emili Pujol, guitarrista; Joan Padró, distingit pianista sabadellenc; Rosa Rodés, guitarrista; Josep Soler, excel·lent violinista sabadellenc; Andreu Segovia, eminent guitarrista i altres.

Transcorreguts uns anys, Ferran Gausente cregué convenient donar al seu "Centre Musical" una nova estructuració d'acord amb les exigències modernes i a tal objecte traspassà l'establiment del carrer Alt del Pedregar al conegut cafeter Josep Saló i ocupà un local a la Rambla que hagué de deixar al cap de poc temps a causa de l'obertura del carrer d'Alfons XIII, traslladant-se a la casa número 32 de la mateixa Rambla on hi establí el seu negoci de venda de pianos i instruments musicals de tota mena. En el primer pis, destrament adaptat i adornat amb les figures més destacades de l'art musical, continuà organitzant-hi durant una colla d'anys aquelles excel·lents manifestacions artístiques que tant delectaven el públic sabadellenc.

L'any 1915, quan jo en comptava 13 d'edat, cursava els estudis de solfeig, teoria de la música i piano a l'Escola Municipal de Música situada en el primer pis del "Centre Musical". S'hi entrava per un portal que donava al passatge Arc de Sant Cristòfol entre el carrer Alt del Pedregar i Borriana. En el segon pis hi vivia la família Gausente, raó per la qual ben sovint, ells i els que anàvem a l'Escola ens trobàvem per l'escala. El senyor "Fernando", sempre que es creuava amb nosaltres ens aturava i ens preguntava sobre les dificultats de les lliçons que practicàvem donant-nos sempre bons consells i recomanant-nos, sobretot, constància i entusiasme en els nostres èstudis.

Un dia em cridà al seu despatx i em digué: "Mira noi, com que sé que ets aplicat i estudiós aquí tens aquesta "peça" perquè l'estudiïs i, si la treus bé, te la deixaré tocar en un dels concerts

FERRAN GAUSENTE VALL(1) acompanyat del notable guitarrista JOSEP SIRERA(2), d'una bona colla dels seus alumnes i de la seva filla VICTORIA(3) professora de piano i guitarra, que continuant la meritòria labor del seu pare es dedicà a l'ensenyança de aquests instruments.

que fem al Centre". Es tractava d'una composició d'Enric Granados titulada "MÓRESCA Y CANCIÓN ARABE", que em resultava bastant complicada comparant-la amb les lliçons que practicava, però amb l'ajuda del meu mestre senyor Masllovet i dedicant-hi moltes hores vaig arribar a interpretar-la amb la suficiència necessària perquè agradés al senyor "Fernando". Amb visibles mostres de satisfacció m'invità a executar-la en el concert que s'havia de celebrar el diumenge dia 5 de desembre a la nit, al "Centre Musical". El meu pare, home humil però que sentia una gran passió per la música, s'endiumenjà amb la seva millor roba i jo amb la bata nova i les espadnyes noves, i ens dirigírem cap al "Centre Musical". En arribar, el senyor "Fernando" ens designà tot seguit una taula on poguerem paladejar un bon "calent" mentre anava desenrotllant-se el concert en el qual preniem part una bona colla d'artistes afeccionats i professionals, entre aquests el guitarrista Emili Pujol, Andreu Segovia i altres. En arribar a la mitja part, fora de programa, el senyor "Fernando" anuncià la meua actuació, recalcant que tot just era estudiant i que era la primera vegada que actuava en públic. Seguidament es féu silenci i el senyor "Fernando" molt sol·licit, m'acompanyà al piano. No podria dir si vaig fer-ho bé o malament, però si recordo, que vaig haver de repetir tres vegades entre grans aplaudiments. A voltes he pensat si el

senyor "Fernando" ja ho tenia tot preparat, àdhuc els dels aplaudiments. Sigui com sigui, crec que aconseguí el que s'havia proposat: augmentar il·limitadament la meua afecció a la música.

Foren molts els que, com jo, passaren pel "Centre Musical" i que més tard es convertiren en grans especialistes del cant, de la música i del teatre, gràcies a aquell bon home que no regatejant sacrificis morals ni materials els ajudà en els seus estudis creant així un bon planter d'artistes que en el transcurs dels anys han estat honra i glòria de la ciutat a la qual Ferran Gausente demostrà estimar amb tota la fermesa de la seva ànima noble i generosa.

Ja en edat molt avançada, per un atzard de la vida, es vegé obligat a retirar-se de tota activitat, però no oblidà mai tots aquells que compartint les seves il·lusions l'ajudaren en la tasca meritòria de l'exaltació de l'art en totes les seves manifestacions. Morí el dia 15 de febrer del 1948 havent complert 85 anys d'edat.

Aquest reportatge està basat en un escrit de Ramon Ribera i Llobet publicat en el Diari de "Sabadell" amb motiu de la defunció de Ferran Gausente i Valls. Plau-me dedicar-li aquest RECORD testimoniant així la bona amistat que ens unia. ■